

Konferencja – Szkolenie Krajowego Stowarzyszenia Akwakultury i Producentów Produktów Rybnych w Litwie, Wilno, 21 marca 2018 r.

Wstęp

Litewscy hodowcy ryb tradycyjnie spotykają się na początku roku na konferencji branżowej w celu podsumowania ostatniego sezonu, omówienia zamierzeń na najbliższy oraz ustalenia planów działania Krajowego Stowarzyszenia Akwakultury i Producentów Produktów Rybnych. Członkami stowarzyszenia są niemal wszyscy krajowi hodowcy ryb w akwakulturze użytkujący około 90% powierzchni stawowych oraz przetwórcy ryb.

Tegoroczna konferencja odbyła się 21 marca 2018 roku w hotelu „Karolina Park” w Wilnie, uczestniczyło w niej około 40 hodowców i pracowników administracji rządowej. Z Polski zaproszono dwóch prelegentów, dr. inż. Andrzeja Lirskiego z IRS Olsztyn oraz dr. inż. Wojciecha Adamka, dyrektora Rybackiego Zakładu Doświadczalnego IRS w Zatorze. Niezawodnym tłumaczem z języka litewskiego i polskiego był znany zarówno w litewskim, jak i polskim środowisku rybackim Valdas Gečys, pracownik Służby Rybactwa przy Ministerstwie Rolnictwa Republiki Litewskiej.

Wygłoszone referaty

Podsumowania sezonu produkcyjnego w 2017 roku w krajowej akwakulturze dokonał dyrektor Krajowego Stowarzyszenia Akwakultury i Producentów Produktów Rybnych, Vytautas Andriuskievičius, sytuację europejskiego rynku karpia omówił Andrzej Lirski, natomiast wpływ chorób, w tym wirusowych na wyniki produkcyjne gospodarstwa w Zatorze przedstawił Wojciech Adamek. Z wynikami produkcyjnymi i doświadczeniami ze zbytem ryb zaznajomił słuchaczy dyrektor dużego gospodarstwa karpiego „Iszlaužo žuvys” Darius Swirskis. Problematykę produkcji i zastosowania pasz ekstrudowanych dla karpia przybliżył dr hab. Romaldas Griksztas, szef produkcji firmy paszowej „Naujasis Nevežis”. Profesjonalna hodowla karpia nieodłącznie jest związana z dobrą znajomością warunków fizykochemicznych środowiska stawowego oraz zasobów pokarmu naturalnego w poszczególnych stawach. Konieczność wykonywania badań laboratoryjnych w rybactwie omówiła Gene Vaitkeviciene, główny specjalista Służby Rybactwa przy Ministerstwie Rolnictwa Republiki Litewskiej.

Po wystąpieniach prelegentów rozpoczęła się ożywiona dyskusja, dotycząca głównie sytuacji epizootycznej w poszczególnych gospodarstwach, uzyskanych wyników produkcyjnych oraz obciążeń administracyjnych akwakultury.

Podsumowanie ostatniego sezonu

Niepokój litewskich hodowców wzbudziły wysokie, jak na miejscowe warunki, straty w chowie materiału obsadowego karpia (tab. 2). Sytuacja jest zróżnicowana w poszczególnych gospodarstwach, obok ponadnormalnych ubytków w rybostanie, w dalszym ciągu odnotowywane są również bardzo dobre rezultaty. Spodziewany deficyt materiału obsadowego karpia przy wiosennych obsadach stawów nakazuje szybką reakcję, ograniczającą ryzyko wystąpienia podobnych problemów w przyszłych sezonach. Tym faktem należy tłumaczyć zainteresowanie problematyką wirusowych chorób ryb i polskimi praktycznymi doświadczeniami w tym zakresie.

Około 1/5 produkcji akwakultury jest eksportowana, reszta przeznaczana jest na rynek wewnętrzny. W podaży krajowej ryb w 2017 roku z połowów bałtyckich pochodziło 79,6%, z Zalewu Kurońskiego 4,4%, z akwakultury 15,8%, natomiast z połowów jeziorowych 0,2% (tab.1).

Niższa niż w poprzednim roku podaż karpia konsumpcyjnego zaowocowała wyższymi cenami zbytu w 2017 roku (tab. 2). Przekroczenie średniej ceny zbytu karpia powyżej 3 euro/kg litewscy hodowcy zawdzięczają głównie wysokim cenom na rynku wewnętrznym, gdyż ceny w eksporcie

Fot. 1. Na sali obrad konferencji.

TABELA 1

Wybrane wskaźniki charakteryzujące akwakulturę, rybołówstwo morskie i śródlądowe oraz przetwórstwo w Litwie w 2017 roku

Producenci	Produkcja i sprzedaż (ton)	Dochód (mln euro)	Rynek wewnętrzny (ton)	Eksport (ton)	Liczba pracowników
Zakłady przetwórstwa rybnego	126041	626,366	49400	76641	4189
Przedsiębiorstwa akwakultury	3737	12,284	2977	760	410
Rybołówstwo w Morzu Bałtyckim	18865	5,304	1532	17332	333
Przedsiębiorstwa rybołówstwa śródlądowego	1033 (Zalew Kuroński) 56 (jeziora)	1,165	1089		230
Łącznie	149732	645,119	54998	94733	5162

TABELA 2

Wybrane wskaźniki akwakultury w Litwie w latach 2016 i 2017

Wskaźnik	2016	2017	Zmiana 2017/2016 (%)
Dostarczono ryb na rynek (ton)	4393	3737	spadek o 14,9
Przychód (mln euro)	12284	12486	wzrost o 1,6
Średnia cena sprzedaży ryb (euro/kg)	2,69	3,02	wzrost o 12,3
Eksport (ton)	1150	760	spadek o 33,9
Produkcja materiału obsadowego (mln sztuk)	13,3	8,2	spadek o 38,4

Fot. 2. Dział rybny w hipermarkecie w Wilnie.

oscylują na poziomie ok. 2 euro/kg. Pomimo spadku produkcji w 2017 roku, dzięki wyższym cenom ryb ogólny przychód sektora akwakultury był wyższy niż w poprzednim sezonie (tab. 2).

Podsumowanie

Niewielka, w porównaniu z polską, litewska akwakultura (tab. 1) jest dobrze zorganizowana, do jednego związku należą niemal wszyscy hodowcy. Podobnie jak w innych krajach unijnych, także w Litwie opracowano wieloletni krajowy plan strategiczny na rzecz promowania zrównoważonej akwakultury. Planowane jest zwiększenie konkurencyjności sektora poprzez wspieranie integracji zakładów

przetwórstwa rybnego z akwakulturą, wykorzystanie nowo opracowanych technologii przetwarzania ryb oraz ułatwienia przy wprowadzaniu nowych produktów na rynek. Dominujący w litewskiej akwakulturze karp, produkowany w tradycyjnym niskointensywnym systemie w polikulturach z rybami roślinożernymi i drapieżnymi, ma być uzupełniony o nowe gatunki, takie jak pstrąg, jesiotr, sum afrykański oraz skorupiaki pochodzące z chowu intensywnego, w tym z systemów recyrkulacyjnych.

Andrzej Lirski
Zakład Rybactwa Stawowego,
Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

Konferencja rybacka w Berlinie 2018 „Działania prośrodowiskowe w racjonalnej gospodarce rybackiej”

Konferencja odbyła się w dniach 26-27 stycznia 2018 r. Była ona połączona z uczestnictwem polskich organizacji rybackich jako wystawców w Międzynarodowych Targach Gospodarki Żywnościowej, Rolnictwa i Ogrodnictwa znanych w świecie jako Internationale Grüne Woche Berlin (Berliński Międzynarodowy Zielony Tydzień), w skrócie Grüne Woche (Zielony Tydzień). Ta cykliczna impreza promująca zwłaszcza specjalności regionalne, artykuły ekologiczne oraz luksusowe odbyła się w dniach 19-28.01.2018 r.

Institut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie już kolejny rok uczestniczył i przygotował konferencję rybacką wspólnie z Organizacją Producentów Ryb Jesiotrowatych, Morskim Instytutem Rybackim – Państwowym Instytutem Badawczym, Zarządem Głównym Polskiego Związku Wędkarskiego oraz Stowarzyszeniem Producentów Ryb Łososiowatych. W tym roku organizatorzy skupili się na zagadnieniach proekologicznych, dlatego konferencję zatytułowano „Działania prośrodowiskowe w racjonalnej gospodarce rybackiej”. Konferencja była kontynuacją spotkań środowisk rybackich i naukowych organizowanych w ramach zadania „Innowacyjność szansą na rozwój rybactwa i akwakultury z uwzględnieniem ochrony środowiska naturalnego”. Zadanie zostało dofinansowane przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego.

Konferencja tak samo jak w poprzednim roku cieszyła się dużym zainteresowaniem wśród przedstawicieli sektora rybackiego, naukowego i publicznego z różnych krajów, m.in. Niemiec, Włoch czy Kanady. Wśród uczestników konferencji byli także pracownicy Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, przedstawiciele Polskiego Związku Wędkarskiego, Państwowego Gospodarstwa

Wodnego Wody Polskie (znanego wcześniej jako RZGW) oraz różnych organizacji rybackich i okołorybackich.

Konferencja była podzielona na dwa etapy: referatową oraz warsztatową. Pierwszy dzień konferencji, który odbył się na terenie targów (Centrum Targowe Messe Berlin), otworzył i poprowadził jako moderator prof. Wiesław Wiśniewski (IRS Olsztyn). Kamil Wojnar z Departamentu Rybołówstwa Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej powitał uczestników i wygłosił krótkie przemówienie dotyczące tematu konferencji.

Część naukową konferencji rozpoczął prof. Robert Arlinghaus (Leibniz-Institut für Gewässerökologie und Binnenfischerei (IGB)), który przedstawił swoje poglądy na temat zarybień w rybactwie rekreacyjnym - ich celowości oraz skuteczności, w tym ich odbioru przez niemieckich wędkarzy. Referat wzbudził wielkie poruszenie zarówno na konferencji, a i później dochodziło do licznych dyskusji na jego temat, również długo po zakończeniu panelu dyskusyjnego. Równie kontrowersyjnie, ale z lekkim przymrużeniem oka opisał współczesne wędkarstwo następny prelegent Marek Trella (IRS Olsztyn), który omówił najnowsze trendy, idee oraz rozwiązania w światowym wędkarstwie, ale z polskiej perspektywy. W następnej prezentacji dr Andrzej Kapusta (IRS Olsztyn) skupił się na zagadnieniu wymiarów ochronnych ryb. W swoim referacie omówił zarówno kwestie ekologiczne, jak i oczekiwania wędkarzy, które nie zawsze są zgodne z zasadami zrównoważonego rozwoju. Po krótkiej przerwie kawowej Maciej Rożyński (IRS Olsztyn) omówił wyniki wstępnych badań pilotażowych prowadzonych przez Zakład Akwakultury, czyli znakowania materiału

Fot. 1. Wiesław Wiśniewski i Kamil Wojnar.

Fot. 2. Iwona Psuty i Piotr Traczuk w trakcie warsztatów.

Fot. 3. Polski pawilon.

zarybieniowego gatunków ryb drapieżnych. Problematykę zarybień, ale w aspekcie ich środowiskowej funkcji, poruszył również dr Maciej Mickiewicz (IRS Olsztyn), który omówił zarybienia wód otwartych najważniejszymi gatunkami ryb dla gospodarki rybackiej. Lotem drona do tematyki monitoringu siedlisk ryb wprowadziła słuchaczy Katarzyna

Fot. 5. Uczestnicy warsztatów.

Suska (IRS Olsztyn), która oceniła użyteczność stosowania bezzałogowych statków powietrznych, czyli dronów do badań wód płynących. Ostatnim prelegentem pierwszego dnia konferencji była dr Olga Szulecka (MIR-PIB Gdynia), która analizowała, w jaki sposób tradycyjne i lokalne produkty rybne mogą dotrzeć do szerokiego grona konsumentów. Cześć referatową kończył panel dyskusyjny, gdzie każdy uczestnik konferencji mógł zadać pytanie prelegentom. Pytań było bardzo wiele, dyskusja bardzo gorąca, a na kontrowersyjne tematy wypowiadali się również inni uczestnicy konferencji, w tym pracownicy Instytutu Rybactwa Śródlądowego.

Po zakończeniu pierwszego dnia konferencji uczestnicy mogli udać się na Targi, gdzie każdy pawilon przyciągał wzrok zwiedzających. Do Berlina przyjechało 1660 wystawców z 66 krajów, więc atrakcji było co niemiara. Udział Polski na Targach Grüne Woche odbywał się pod hasłem „Polska smakuje”, dlatego dominowały głównie produkty regionalne.

Drugi dzień konferencji odbył się w hotelu ABBA w Berlinie. Zajęcia warsztatowe podzielone były tematycznie.

Fot. 4. U Holendrów nie mogło zabraknąć tulipanów.

Tematem I grupy były *Problemy presji zwierząt rybożernych na ichtiofaunę i rybactwo*, warsztat prowadzony był przez bardzo dobrze dobrany i zgodny duet prelegentów-moderatorów, czyli Piotra Traczuka (IRS Olsztyn) oraz Iwonę Psuty (MIR-PIB Gdynia). Na zajęciach poruszono kwestie wpływu kormorana czarnego na ichtiofaunę i gospodarkę rybacką oraz foczny problem polskich rybaków. Po prelekcjach naukowych i burzliwej dyskusji uznano, że problem ten jest na chwilę obecną nie do rozwiązania, mimo że szkody wyrządzone przez zwierzęta rybożerne są bardzo dotkliwe dla sektora rybackiego, zarówno śródlądowego, jak i morskiego. Wszelkie doraźne próby rozwiązania tego problemu byłyby prawdopodobnie oprotestowane i zablokowane przez lobby ekologiczne, które w Polsce jest bardzo silne. Dlatego raczej nie ma co się spodziewać szybkiego rozwiązania tych drażliwych kwestii. Tematem II grupy było *Gospodarowanie i restytucje populacji ryb*, zaję-

Fot. 6. Tomasz Czerwiński w trakcie prelekcji na temat zarybienia polskich obszarów morskich rybami wędrownymi.

cia grupowe moderował prof. Wiesław Wiśniewolski. W tych warsztatach poruszono tematy restytucji ryb zarówno we Włoszech – sprawę jesiotra adriatyckiego omówił Paolo Bronzi (wiceprezydent World Sturgeon Conservation Society – Światowe Stowarzyszenie Ochrony Zasobów Jesiotrów), jak i w Polsce, gdzie tematem omawianym przez Tomasza Czerwińskiego (IRS Olsztyn) było zarybianie polskich obszarów morskich rybami wędrownymi. Warsztaty te cieszyły się dużym zainteresowaniem, również i tu doszło do gorącej dyskusji.

III grupa zajmowała się współpracą międzynarodową w celu restytucji jesiotra bałtyckiego. Moderatorem tych warsztatów był dr Jörn Gessner (Instytut Ekologii Wód i Rybactwa Śródlądowego, Berlin). Ekspert z Grupy Roboczej ds. jesiotra bałtyckiego w trakcie warsztatów przedstawił aktualny stan prac poświęconych restytucji i ochronie tego gatunku. W pierwszym dniu warsztatów przedstawiciele sześciu krajów nadbałtyckich zaprezentowali doniesienia dotyczące statusu ochronnego oraz efektów restytucji jesiotra bałtyckiego. Andrzej Kapusta (IRS Olsztyn) w prezentacji pt. „Aktualny stan restytucji jesiotra w Polsce” omówił status ochronny jesiotra bałtyckiego, stan zaawansowania tworzenia stada tarlaków oraz informacje dotyczące zarybień i połowów znakowanych ryb. Dalsza część warsztatów poświęcona była przygotowaniu planu działań dla Komisji Ochrony Środowiska Morskiego Bałtyku (Helcom). Plan działań ochrony i restytucji jesiotra bałtyckiego *Acipenser oxyrinchus oxyrinchus* został opracowany

na lata 2018-2028. Plan zawiera szczegółowe informacje dotyczące cyklu życiowego, historycznego obszaru występowania, statusu ochronnego oraz strategii restytucji w basenie Morza Bałtyckiego.

Podsumowując w konferencji rybackiej wzięło udział ponad 120 osób, w tym zagraniczni goście. Wygłoszonych zostało 11 wykładów, przeprowadzono 3 urozmaicone warsztaty naukowe. Uczestnicy konferencji chętnie debatowali w panelach dyskusyjnych, zarówno tych oficjalnych, jak i kularowych, co świadczy o tym, że tematyka konferencji bardzo ich zainteresowała i widocznie była bardzo potrzebna. Oceniamy konferencję jako bardzo udaną, zarówno pod kątem naukowym, jak i organizacyjnym. Mamy nadzieję, że przyszłe konferencje będą równie owocne.

Marek Trelła, Andrzej Kapusta
Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

Grupa Aller Aqua przedsiębiorcą roku 2017

Ernst & Young przyznało ALLER AQUA nagrodę Przedsiębiorcy Roku 2017 w Danii oraz firmy globalnej. Uroczystość odbyła się w Kopenhadze 30 listopada 2017 przy obecności 800 liderów biznesowych z całego kraju.

Jury położyło nacisk na trzy kluczowe obszary w kwestii przyznania Aller Aqua tytułu Przedsiębiorcy Roku (z ang. Entrepreneur Of The Year EOTY). Po pierwsze, ważny był fakt, że jest to firma rodzinna o długiej historii, z gwarancją kontynuacji, gdyż czwarte już pokolenie rodziny Bylling przygotowuje się do przejęcia firmy. Po drugie, główną rolę odegrały ostatnia i szybka międzynarodowa ekspansja firmy – wejście na nowe rynki na całym świecie. Wreszcie fakt, że Aller Aqua działa zgodnie z siedemnastoma celami zrównoważonego rozwoju wyznaczonymi przez ONZ.

W roku 2017 ponad 1300 duńskich firm spełniło wymagania dotyczące uczestnictwa w EOTY. Niezależne

jury wybrało sześciu finalistów regionalnych, a zwycięzcy spotkali się w krajowym finale.

Kolejny etap to przystąpienie do konkursu na Światowego Przedsiębiorcę Roku spośród 60 krajów z całego globu. Finał odbędzie się w 2018 roku w Monako. Wyróżnienie zostanie przyznane po raz 32.

Hans Erik Bylling jest trzecim pokoleniem rodziny Bylling, wciąż ma swoją siedzibę w miejscowości Aller niedaleko Christiansfeld w Danii. W listopadzie 2017 wraz z synem Andersem Byllingiem otworzył szóstą już fabrykę

tym razem w Chinach – Aller Aqua Qingdao. W tym samym roku firma świętowała również otwarcie fabryki w Zambii.

Aller Aqua sprzedaje paszę dla ryb do ponad 60 krajów na całym świecie. Poza Europą branża akwakultury rośnie średnio 8% rocznie. Aller Aqua wspiera ten wzrost poprzez dostarczanie najwyższej jakości paszy dla ponad 30 różnych gatunków ryb, pomagając w ten sposób w optymalizacji efektów hodowlanych.

„Byliśmy bardzo podekscytowani tą podwójną wygraną. Jesteśmy dumni, że taka organizacja jak Ernst & Young uznała pracę, którą wykonujemy na rynku międzynarodowym. Fakt, że mieliśmy bardzo silnych rywali tym bardziej cieszy, że to właśnie my przywieźliśmy takie wyróżnienie do domu”

Hans Erik Bylling, prezes i właściciel Aller Aqua

„Otwarcie dwóch nowych fabryk w roku 2017, jak i również nasza filozofia wokół zrównoważonej produkcji

i wymiany doświadczeń na nowych, często trudnych rynkach przyczyniły się do uzyskania obu nagród. Kładziemy duży nacisk na edukację hodowców ryb na nowych rynkach, szczególnie tam, gdzie dostęp do wiedzy jest ograniczony. Wiemy, że hodowca może osiągnąć sukces działając odpowiedzialnie”.

Henrik T. Halken, wiceprezes i współwłaściciel Aller Aqua:

„Osiągnęliśmy doskonałe wyniki w tym roku i szybki, ale kontrolowany wzrost. Wkroczyliśmy również na ryzykowne rynki, co nie było łatwe, ale odnieśliśmy sukces.”

Carsten Jørgensen, dyrektor finansowy i współwłaściciel, Aller Aqua

W celu uzyskania dodatkowych informacji prosimy o kontakt:

Dorota Juchniewicz-Pasquier
dj@aller-aqua.pl

Odeszli...

Prof. zw. dr hab. Jerzy Mastysiński **(4.04.1941 – 19.02.2018)**

Profesor Jerzy Mastysiński urodził się 4 kwietnia 1941 r. w Hucie (woj. świętokrzyskie). Studia wyższe ukończył na Wydziale Rolniczym WSR w Poznaniu w roku 1964. Stopień doktora nauk rolniczych uzyskał w 1973 r. na Wydziale Zootechnicznym AR Poznań. Stopień doktora habilitowanego nauk przyrodniczych w zakresie ichtiologii uzyskał w roku 1986 r., nadany uchwałą Rady Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności AR w Szczecinie. Tytuł profesora nauk rolniczych uzyskał w roku 1993 r. nadany uchwałą Rady Wydziału Zootechnicznego AR Poznań. W roku 2005 objął stanowisko profesora zwyczajnego AR w Poznaniu. Na emeryturę przeszedł 30.09.2011 r. W latach 1994-1997 był kierownikiem Katedry Rybactwa Śródlądowego i Akwakultury AR w Poznaniu.

Profesor Mastysiński był cenionym i bardzo lubianym nauczycielem akademickim, pełnym życzliwości i codziennego humoru. Prowadził wykłady z szeregu przedmiotów dotyczących chowu i hodowli ryb oraz zagospodarowania wód na macierzystym Wydziale, był też wykładowcą na Wydziale Biologii UAM w Poznaniu.

Główne kierunki badawcze Profesora obejmowały: rybackie zagospodarowanie zbiorników zaporowych; możliwości restytucji raków szlachetnego i błotnego w Wiel-

kopolsce; ichtiofaunę i ochronę jezior Wielkopolskiego Parku Narodowego; biomanipulację w celu ochrony jakości wód zbiornika Malta – Poznań.

Profesor Jerzy Mastysiński był osobą znaną i cenioną w środowisku praktyków i naukowców zajmujących się rybactwem. Był m.in. członkiem Rady Naukowej Zakładu Biologii Wód PAN w Krakowie oraz członkiem i przewodniczącym Rady Naukowej Zakładu Ichtiobiologii i Rybactwa PAN w Gołyszcu,

członkiem Rady Naukowej Wielkopolskiego Parku Narodowego oraz Rady Gospodarki Wodnej Regionu Warty.

W swej działalności dydaktycznej i naukowej był promotorem 66 magistrantów oraz 5 doktoratów, recenzentem 4 rozpraw doktorskich oraz 2 rozpraw habilitacyjnych. Był też recenzentem w 8 postępowaniach o nadanie tytułu profesora.

Dorobek naukowy obejmuje 3 książki naukowe i podręczniki akademickie, 36 oryginalnych prac twórczych, 14 artykułów naukowych, 16 prac i streszczeń konferencyjnych oraz 68 artykułów popularnonaukowych i popularnych.

Za swoją działalność otrzymał m.in.: Srebrny Krzyż Zasługi (1972) i Złoty Krzyż Zasługi (1977), Złotą Odznakę Związku Nauczycielstwa Polskiego, odznaczenie

„Zasłużony dla ochrony środowiska i gospodarki wodnej” oraz wiele nagród JM Rektora AR/UP w Poznaniu.

Szczególny rozdział w życiu Profesora Jerzego Mastyńskiego stanowiła działalność na rzecz rozwoju rybactwa śródlądowego w Polsce. Z Jego inicjatywy we wrześniu 1991 roku reaktywowano Wielkopolsko-Pomorskie Towarzystwo Rybackie, które w 1993 roku zmieniło nazwę na Polskie Towarzystwo Rybackie. Profesor Mastyński od momentu reaktywacji do 2009 roku pełnił funkcję prezesa tej organizacji. Po zakończeniu kierowania Polskim Towarzystwem Rybackim został wyróżniony godnością członka honorowego. Profesor Mastyński prowadził rów-

nież działania na rzecz rozwoju wędkarstwa w Polsce. Pełnił przez dwie kadencje funkcję wiceprezesa Zarządu Głównego Polskiego Związku Wędkarskiego ds. zagospodarowania wód. W uznaniu zasług na tym polu został włączony do grona Członków Honorowych Polskiego Związku Wędkarskiego.

Profesor Jerzy Mastyński zmarł w dniu 19 lutego 2018 roku po długiej i ciężkiej chorobie. W osobie Profesora straciliśmy naukowca, wychowawcę i oddanego nauczyciela akademickiego.

Cześć Jego Pamięci

In memoriam prof. zw. dr hab. Jerzemu Mastyńskiemu (1941-2018)

Kiedy odchodzi Ktoś, kto jest dla Ciebie bardzo ważny, pojawia się bunt, a zarazem bezradność, złość miesza się ze smutkiem. Kiedy przychodzi potrzeba napisania wspomnienia o tak ważnej Osobie, rozpoczyna się intensywna praca pamięci. Wydobywanie z jej meandrowców okrucich wrażeń, wspólnych przeżyć, dzielonych doświadczeń. Słowa nie wypełnią miejsca w opuszczonej przestrzeni, ale paradoksalnie świadomość ogromnej straty daje jednocześnie poczucie ogromnej wdzięczności, że dane nam było spotkać wyjątkowego Człowieka.

Po długiej i ciężkiej chorobie 19 lutego 2018 roku odszedł od nas profesor Jerzy Mastyński, specjalista z zakresu rybactwa, nauczyciel akademicki, wychowawca wielu pokoleń studentów i kadr naukowych, człowiek skromny, życzliwy i oddany ludziom.

I. Naukowiec i nauczyciel akademicki

Jerzy Mastyński urodził się 4 kwietnia 1941 roku w Hucie k. Kielc. Jego losy wcześniej związały się z Poznaniem.

Po maturze w renomowanym VI LO, tzw. Paderku, rozpoczął studia na Wydziale Rolniczym Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu. Ukończył je w 1964 roku z tytułem magistra inżyniera rolnictwa. Temat pracy dyplomowej – *Ichtiofauna Jeziora Środkowego z grupy Jezior Gorzyńskich* – był pierwszą zapowiedzią Jego związków z branżą rybacką. W Rolniczym Zakładzie Doświadczalnym „Gorzyń” odbył roczny staż, a w latach 1965-1969 zbierał pierwsze cenne doświadczenia zawodowe w Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu jako inspektor ds. rybactwa.

Rok 1969 stał się początkiem drogi, która okazała się powołaniem przyszłego profesora – rozpoczął wówczas pracę naukowo-dydaktyczną jako starszy asystent na Wydziale Zootechnicznym Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu. Uczestniczył w pracach zespołu naukowo-badawczego i dydaktycznego pod kierownic-

twem profesora Michała Iwaszkiewicza. W rezultacie badań nad zagadnieniami związanymi z tradycyjnym rybactwem na wodach otwartych, po przedłożeniu dysertacji *Wpływ eutrofizacji jezior głębielowych na populację gatunków z rodzaju Coregonus w jeziorze Gorzyń*, mgr Jerzy Mastyński uzyskał w 1973 roku stopień doktora nauk rolniczych. W tym czasie był już współautorem m.in. takich osiągnięć badawczych jak zinventaryzowanie zasięgu wędrówek i miejsc rozrodu ryb w zlewni środkowej i dolnej Warty, czy opracowanie założeń gospodarki rybackiej w zbiornikach zaporowych. Podsumowaniem tej pracy była rozprawa naukowa *Gospodarka rybacka i możliwości produkcyjne wybranych zbiorników zaporowych Polski*, na postawie której w 1986 roku Rada Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności Akademii Rolniczej w Szczecinie nadała Jerzemu Mastyńskiemu stopień doktora habilitowanego nauk przyrodniczych w zakresie ichtiologii.

Zainteresowania badawcze ówczesnego docenta mocno osadzone były w praktyce i potrzebach branży rybackiej, obejmowały ichtiofaunę i ochronę jezior Wielkopolskiego Parku Narodowego oraz biomanipulację wybra-

nymi gatunkami ryb drapieżnych w celu ochrony jakości wód wybranych akwenów. Na wiele lat szczególnie bliski i unikatowy dla prowadzenia badań naukowych stał się dla Niego zbiornik Malta w Poznaniu. Dzięki inicjatywie i wysiłkom Jerzego Mastyńskiego kilka lat później odbyło się w Poznaniu pierwsze, i do dnia dzisiejszego jedyne, ogólnokrajowe sympozjum astakologów, na którym zaprezentowano możliwości restytucji raków rodzimych, między innymi w Wielkopolsce.

W październiku 1991 roku dr hab. Jerzy Mastyński objął funkcję kierownika Katedry Rybactwa Śródlądowego, którą pełnił do 1997 roku. Jego dorobek naukowy obejmował już wówczas bardzo liczne prace naukowe i popularnonaukowe, artykuły, książki i skrypty. Tematyka, którą w nich podejmuje, dotyczy zagadnień związanych z rybacką eksploatacją wód śródlądowych w Polsce. Z czasem osiągnięcia te decydują o uznaniu Go za niekwestionowany autorytet naukowy w dziedzinie ichtiologii i eksperta od ichtiofauny zbiorników zaporowych w Polsce.

W 1993 roku na wniosek Rady Wydziału Zootechnicznego Akademii Rolniczej w Poznaniu Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał Jerzemu Mastyńskiemu tytuł profesora nauk rolniczych. Tytuł profesora zwyczajnego otrzymał w 2005 roku.

Na wielkie uznanie zasługuje też oddana i systematyczna praca dydaktyczna Profesora. Jego wykładów słuchali liczni studenci na kilku kierunkach studiów w Akademii Rolniczej, a także na Wydziale Biologii UAM w Poznaniu. Istotnym dorobkiem Profesora było zrecenzowanie kilkunastu przewodów habilitacyjnych i profesorskich, był także promotorem pięciu ukończonych przewodów doktorskich. Na emeryturę, z bardzo bogatym i różnorodnym dorobkiem, obejmującym blisko 190 pozycji, prof. Jerzy Mastyński przeszedł 30 września 2011 roku.

W okresie aktywności zawodowej niezwykle była Jego gotowość do działalności organizacyjnej, zarówno w macierzystej uczelni, jak i poza nią. Był wieloletnim członkiem Państwowej Rady Ochrony Środowiska przy Ministrze Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa (1995-2001), a także Rady Naukowej Zakładu Biologii Wód im. K. Starmacha Polskiej Akademii Nauk w Krakowie (1990-2003), Rady Naukowej Zakładu Ichtiologii i Rybactwa Polskiej Akademii Nauk w Gołyszach (2000-2010) i Rady Naukowej Wielkopolskiego Parku Narodowego (1993-2015). Poza pełnionymi funkcjami był Członkiem Zarządu Oddziału Poznańskiego Polskiego Towarzystwa Hydrobiologicznego, Honorowym Członkiem Polskiego Towarzystwa Rybackiego i członkiem Polskiego Związku Wędkarskiego (przez dwie kadencje pełnił funkcję wiceprezesa Zarządu Głównego).

Długa jest lista nagród, wyróżnień i odznaczeń, które prof. Jerzy Mastyński otrzymał za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne. Został odznaczony między

innymi Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Zasłużony dla Rolnictwa, Złotą Odznaką Związku Nauczycielstwa Polskiego, Brązowym Medalem za Zasługi Łowieckie, Odznaką za Zasługi dla Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Był posiadaczem Odznaki za Zasługi dla Województwa Poznańskiego, Honorowej Odznaki M. Poznania, a ponadto otrzymał wiele nagród za działalność dydaktyczno-wychowawczą JM Rektora Akademii Rolniczej w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Przyrodniczy).

II. Profesor w mojej wdzięcznej pamięci

Dwie wybitne osobowości profesorskie zdecydowały o moich losach zawodowych, rozpalając we mnie zainteresowania naukowe, ale też – co dziś skłonny jestem przyznać – kształtując sposób patrzenia na rzeczywistość.

Czas terminowania

Obaj profesorowie - Jerzy Mastyński i Michał Iwaszkiewicz – reprezentowali model wzorcowej współpracy naukowej, co nieczęsto się przecież zdarza w środowisku akademickim. Zanim jednak obaj zostali równie charyzmatycznymi i wymagającymi wykładowcami, łączyła ich relacja Mistrz (M. Iwaszkiewicz) i jego Asystent (J. Mastyński).

Profesor Jerzy Mastyński wspominał w naszych rozmowach swoje czasy studenckie, kiedy przejęty czekał na decyzję, czy będzie mógł robić magisterkę w Katedrze podziwianego profesora. Po latach, dowiedział się od niego, że za tymi „ważnymi drzwiami” szybko podjęto decyzję o przyjęciu „tego zdolnego Mastyńskiego” i dłuugo oddawano się rozmowie o zbliżającym się sezonie polowań na sarny i kozły, delektując się głębią smaku kawy i cygar.

Świeżo upieczony magister Jerzy Mastyński odbył staż rybacki w Zakładzie Doświadczalnym w Gorzynie, gdzie sieję (*Coregonus lavaretus*) badali tej klasy ichtiologowie co Peters, Staff, William, Kulmatycki i Józef Kaj. Ten sam gatunek ryb stał się wkrótce ważnym obiektem badań również młodego stażysty, który wkrótce został zatrudniony w wymarzonej Katedrze. O początkach pracy napisał tak: *Miałem zaszczyt prawie codziennie przez kilka lat (do doktoratu) podawać mocną kawę Profesorowi, który przy cygarze lub fajce powoli zaczynał długą rozmowę.*

Kiedy ja zostałem przyjęty do pracy w Katedrze, „terminowałem” w podobny sposób. Doskonale pamiętam ten ważny dla mnie czas. Rytuał wspólnego picia kawy pozostał niezmienny. Możliwość przysłuchiwania się rozmowie Mistrzów, wymiany poglądów, a z czasem nabieranie śmiałości do podejmowania dyskusji sprawiała, że młodemu adeptowi ichtiologii rosły skrzydła (płetwy). Wspominam też obraz profesora Michała Iwaszkiewicza, który uwalniając dym z cygara, zwykł wygłaszać swoją ulubioną maksymę: *Pośpiech jest wskazany jedynie przy łapaniu pcheł*, co spotykało się z milczącą zgodą profesora Jerzego Mastyńskiego, spowitego dymem z fajki. Wszystko

to budowało niezapomnianą atmosferę wzajemnej życzliwości, wspianego spotkania trzech pokoleń ludzi połączonych wspólnymi pasjami zawodowymi.

W bezpośrednim kontakcie z naturą

Wybitne osobowości często łączą w swojej naturze sprzeczności. Profesor Mastyński z jednej strony był bardzo wrażliwy na naturalne piękno przyrody, nad słuchiwał jej głosów i z wielkim upodobaniem ją obserwował, a z drugiej miał skłonność do myślistwa. Z przekazów rodziny Profesora wiem, że przyrodnicze zainteresowania miały swoje korzenie w rodzinie, bowiem ojciec profesora Mastyńskiego – Zdzisław był absolwentem Politechniki Lwowskiej i inżynierem leśnikiem z wykształcenia. Kiedy przywołuję z pamięci sylwetki obu „moich” Profesorów, widzę ich w gorącej rozmowie o tym, co udało im się podejrzeć z życia lasu, zamiast chwalenia się trofeami z polowania, z którego właśnie powrócili.

Profesor Mastyński także wędkował, zwłaszcza na bliskich i doskonale znanych Mu jeziorach gorzyńskich, które obfitowały nie tylko w ryby, ale również we wszechobecne ptactwo wodne. Wiedzę o Polsce i jej wodach miał Profesor ogromną, co, jak się dowiedziałem niedawno, miało swe początki w dalekiej przeszłości związanej z Jego wędrówkami po kraju z książeczką „Autostopu”. O nadzwyczajnych osiągnięciach młodego Jerzego Mastyńskiego, który przemierzył w letnie wakacje 1960 roku aż 1500 km z książeczką „z lizakiem”, poinformował swoich czytelników popularny poznański „Express”.

Zainteresowania zawodowe zbiornikami zaporowymi nierozłącznie kojarzą się też z wielką przyjaźnią Profesora z dużo starszym od Niego dr. Zbigniewem Wajdowiczem, emerytowanym pracownikiem naukowym Zakładu Biologii Wód PAN w Krakowie. O ich wspólnych wyjazdach terenowych słyszałem od wielu rozmówców. Trwałym rezultatem współpracy obu naukowców-pasjonatów był między innymi pionierski podręcznik kompleksowego zagospodarowania rybackiego zbiorników zaporowych.

Ichtiolog, rybak, wędkarz

Profesor był nie tylko ichtiologiem, ale przede wszystkim rybakim. Jego zaangażowanie w integrowanie polskiego rybactwa jest nieocenione. Stał się współinicjatorem reaktywowania Wielkopolsko-Pomorskiego Towarzystwa Rybackiego, a następnie Polskiego Towarzystwa Rybackiego, organizacji o zasięgu krajowym, w której funkcję prezesa piastował od 1991 do 2009 roku. Organizowane przez niego wykłady, konferencje, panele i spotkania cieszyły się dużym zainteresowaniem i nas wszystkich coraz bardziej mobilizowały do pracy na rzecz rybactwa śródlądowego. Na szczególną uwagę zasługuje Jego bezpośrednio zaangażowanie w organizację 12 kolejnych Krajowych Konferencji Hodowców Karpia w różnych regionach Polski, które zapoczątkowane w 1996 roku, do dziś gromadzą liczne grono hodowców, naukowców, rybaków i przedstawicieli

firm branżowych. Ogrom przekazywanej na nich wiedzy pozwolił również na wprowadzenie innowacyjności i postępu w wielu gospodarstwach rybackich. O tych zasługach Profesora nie wolno zapomnieć.

Niewiele osób wiedziało, że Profesor kolekcjonował znaczki i monety z wizerunkami ryb. Monety z własnych zbiorów wręczał często jako nagrody dla hodowców, którzy reprezentowali Polskie Towarzystwo Rybackie na Krajowej Wystawie Zwierząt Hodowlanych „Polagra” w Poznaniu.

W środowisku rybaków i producentów ryb miał wszędzie wypróbowanych przyjaciół. Podróże służbowe po kraju w towarzystwie profesora Mastyńskiego oznaczały niemal zawsze trudności w precyzyjnym określeniu godziny powrotu, bowiem po drodze bardzo często odwiedzaliśmy liczne gospodarstwa rybackie, gdzie zawsze nas serdecznie podejmowano. Był powszechnie lubiany i szanowany nie tylko przez rybaków, ale również przez wędkarzy zrzeszonych w Polskim Związku Wędkarskim, w którym, działając społecznie, dużo czasu poświęcał na edukację w zakresie gospodarki rybacko-wędkarskiej.

Redaktor „Przeglądu Rybackiego”

Miałem zaszczyt pracować z Profesorem nad redakcją tego czasopisma i wiem, z jakim osobistym zaangażowaniem to czynił. Z Jego inicjatywy po długoletniej przerwie wznowiono wydawanie „Przeglądu Rybackiego”, którego redaktorem naczelnym był przez 16 lat. Na łamach „Przeglądu” wielokrotnie stawał murem za rybakami, choćby w pamiętnym 1994 roku, w czasie przekształcenia gospodarstw rybackich. Otwarcie krytykował prywatyzację rybactwa śródlądowego, której konsekwencją było wydzierżawianie wspólnego mienia osobom przypadkowym, z pominięciem opinii ekspertów. W sprawach, które uznawał za ważne, potrafił być nieprzejednany. Rok później w życzeniach noworocznych do Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej pisał, składając podziękowanie za dofinansowanie czasopisma: *Panie Ministrze zapewniamy, że nadal będziemy krytykować „błędy i wypaczenia” Resortu, dopóki nie nastąpi uszczelnienie granicy Polski na wschodzie i południu dla importowanego karpia.*

Spotkanie, które jest darem

Profesor z łatwością zjednywał sobie sympatię ludzi. Zawdzięczał to poczuciu humoru, dystansowi do siebie i świata, niespotykanej skromności i uczynności. Zachowywał też głęboką wierność przyjaźni, co mogłem podziwiać, obserwując wieloletnią serdeczną relację obu moich Mistrzów.

Śmierć profesora Jerzego Mastyńskiego pozostawiła w moim życiu lukę, ale czuję się też wyjątkowo obdarowany spotkaniem z Nim. Dostałem dar uważności, zaufania, mądrości płynącej z doświadczenia, wrażliwości serca i wyrozumiałości. Spotkałem dobrego Człowieka!

Wojciech Andrzejewski

XXIII Krajowa Konferencja Rybackich Użytkowników Jezior, Rzek i Zbiorników Zaporowych

Hotel Zalesie
Zalesie, 6-8 czerwca 2018 r.

Zakład Bioekonomiki Rybactwa Instytutu Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie zaprasza do wzięcia udziału w XXIII Krajowej Konferencji Rybackich Użytkowników Jezior, Rzek i Zbiorników Zaporowych, która odbędzie się w dniach 6-8 czerwca 2018 roku w Całorocznym Ośrodku Wypoczynkowo-Szkoleniowym Zalesie, położonym nad jeziorem Orzyc, w miejscowości Zalesie koło Barczewa (<https://www.zalesiemazury.pl/>).

Na naszym spotkaniu przedstawione zostaną wyniki analiz dotyczących aktualnej wielkości produkcji ryb jeziorowych, stanu jeziorowej gospodarki zarybieniowej oraz kondycji ekonomicznej rybactwa jeziorowego. Zagadnienia te zostaną przedstawione przez pracowników Zakładu Bioekonomiki Rybactwa IRS w Olsztynie. Wśród wykładów konferencyjnych znajdzie się tematyka związana z gospodarką rybacką na rzekach i zbiornikach zaporowych. Jak co roku, na naszą Konferencję zapraszamy nie tylko przedstawicieli nauki rybackiej, ale również reprezentantów instytucji nadzorujących racjonalną gospodarkę rybacką, w tym: Departament Rybołówstwa Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej (Polskie Wody), Urzędy Marszałkowskie, Państwową Straż Rybacką. Każdy z uczestników Konferencji otrzyma materiały konferencyjne.

Wszelkie informacje na temat XXIII Krajowej Konferencji Rybackich Użytkowników Jezior, Rzek i Zbiorników Zaporowych (w tym karta zgłoszenia i szczegółowy program) są na bieżąco aktualizowane na stronie internetowej IRS.

Gwarantujemy solidną porcję najbardziej aktualnych informacji na temat szeroko rozumianej gospodarki rybacko-wędkarskiej w jeziorach, rzekach i zbiornikach zaporowych, a także przyjazną atmosferę naszego spotkania.

Zapraszamy serdecznie!

Początek Konferencji: 6 czerwca (środa), godzina 11:00

Zakończenie: 8 czerwca (piątek)

Koszt uczestnictwa wynosi **890 zł brutto** (w tym 23% VAT). W ramach tej opłaty przewidziana jest uroczysta kolacja wraz z oprawą muzyczną. Opłaty dokonywane na miejscu są wyższe o 100 zł.

Zgłoszenia oraz wpłaty prosimy wносить w terminie **do 25 maja 2018 r.** Po przekroczeniu tego terminu również obowiązuje opłata wyższa o 100 zł.

Istnieje możliwość zamówienia wcześniejszego noclegu ze specjalnym rabatem. W tej sprawie prosimy kontaktować się bezpośrednio z recepcją Hotelu Zalesie” (<https://www.zalesiemazury.pl/dane-kontaktowe>).

Za Komitet Organizacyjny:

dr inż. Hanna Draszkievicz-Mioduszevska

e-mail: h.draszkievicz-mioduszevska@infish.com.pl

KARTA ZGŁOSZENIA

..... dnia 2018 r.

(pieczęć instytucji delegującej)

INSTYTUT RYBACTWA ŚRÓDLĄDOWEGO
ul. Oczapowskiego 10
10-719 OLSZTYN – KORTOWO

Zgłaszam udział w XXIII Krajowej Konferencji Rybackich Użytkowników Jezior, Rzek i Zbiorników Zaporowych organizowanej w dniach 06.06 - 08.06.2018 r. w Hotelu Zalesie koło Barczewa.

1. Imię i Nazwisko 1)
2)
3)
4)

2. Gospodarstwo Rybackie, Firma, Instytucja
.....
.....

(adres)

3. Rezerwuję dodatkowy nocleg w dniu 05 czerwca 2018 r.: tak nie

4. Wpłaty za uczestnictwo w Konferencji dokonano w dniu
na konto: **Instytut Rybactwa Śródlądowego, BGŻ BNP PARIBAS w Olsztynie**
14 2030 0045 1110 0000 0046 9430
z dopiskiem „Jeziorówka 2018”

5. Przyjmuję, że nieobecność na Konferencji lub zmiany w dokonanej rezerwacji nie upoważniają do roszczeń o zwrot wpłaty lub jej części.

NIP

.....
(podpis uczestnika)

.....
Dyrektor – kierownik jednostki

Konferencja „Wylęgarnia 2018”, 13-14 września 2018 r.

Organizatorzy:

**Zakład Akwakultury, Instytut Rybactwa Śródlądowego im. St. Sakowicza w Olsztynie
we współpracy z Katedrą Ichtologii, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie**

Jak co roku serdecznie zapraszamy wszystkich zainteresowanych problematyką wylęgarnictwa i podchowów organizmów wodnych na konferencję „Wylęgarnia”. Planujemy ją zorganizować w dniach 13-14 września 2018 r. Miejsca konferencji nie możemy jeszcze podać, ale tym razem chcielibyśmy, by nasze spotkanie odbyło się na południu Polski (np. Ustroń, Wisła). Informację tę prześlemy w kolejnym komunikacie po podpisaniu wiążącej umowy dotyczącej świadczenia usługi hotelowo-gastronomicznej.

Zamierzamy Państwu przybliżyć najnowsze osiągnięcia związane z rozrodem, podchowem, profilaktyką i terapią organizmów wodnych stosowane w systemach o różnym stopniu intensyfikacji produkcji. Planujemy zorganizowanie 4 sesji referatowych. Na każdy referat przewidujemy do 20 minut (razem z dyskusją). Osoby chętne do zaprezentowania wyników swoich prac prosimy o przesłanie tekstów maszynopisów w formie elektronicznej (Word) w nieprzekraczalnym terminie **do końca kwietnia 2018 r.**, na skrzynkę: z.zakes@infish.com.pl. Maszynopisy muszą być przygotowane w sposób zgodny z wymaganiami stawianymi autorom nadsyłającym prace do redakcji *Archives of Polish Fisheries* (szczegóły dostępne na stronie www.infish.com.pl). Przesłane opracowanie musi zawierać **streszczenie składające się z 150-200 słów**. Organizatorzy rezerwują sobie prawo

wyboru doniesień.

Rejestrację uczestników konferencji „Wylęgarnia 2018” planujemy rozpocząć w środę 12 września od godz. 15.00. Zakończenie konferencji nastąpi w piątek 14 września po obiedzie.

Koszt udziału w konferencji obejmujący zakwaterowanie, pełne wyżywienie (w tym uroczysta kolacja z oprawą muzyczną) i materiały konferencyjne wynosi 890 zł/osobę (w tym 23% VAT). Wpłaty należy dokonać na konto:

**Instytut Rybactwa Śródlądowego
BGŻ BNP PARIBAS w Olsztynie
14 2030 0045 1110 0000 0046 9430**

z dopiskiem „Wylęgarnia 2018” do dnia 17 sierpnia 2018 roku.

Po tym terminie wpisowe będzie wyższe o 100 zł.

Nieobecność na konferencji lub zmiany w dokonanej rezerwacji nie upoważniają do roszczeń o zwrot wpłaty lub jej części.

Bieżące informacje o konferencji i karty uczestnictwa będą dostępne na stronie internetowej IRS Olsztyn: www.infish.com.pl.

Ze względów organizacyjnych prosimy o wcześniejsze zgłaszanie się.

Kontakt:

Marek Hopko (tel. 89 5240171, fax: 89 5240505;
e-mail: m.hopko@infish.com.pl)

**Serdecznie zapraszamy do udziału,
za Komitet Organizacyjny:**

prof. dr hab. Zdzisław Zakęś,
Zakład Akwakultury, IRS Olsztyn
ul. Oczapowskiego 10, 10-719 Olsztyn,
tel. 89-5240171, e-mail: z.zakes@infish.com.pl

KARTA ZGŁOSZENIA

..... dnia 2018 r.

(pieczęć instytucji delegującej)

INSTYTUT RYBACTWA ŚRÓDLĄDOWEGO
ul. Oczapowskiego 10
10-719 OLSZTYN – KORTOWO

Zgłaszam udział w konferencji „Wylęgarnia 2018” organizowanej w dniach 13-14 września 2018 roku.

1. Imię i Nazwisko 1)
2)
3)

2. Gospodarstwo Rybackie, Firma, Instytucja
.....
(adres)

3. Wpłaty za uczestnictwo w Konferencji dokonano w dniu
na konto: **Instytut Rybactwa Śródlądowego, BGŻ BNP PARIBAS w Olsztynie**
14 2030 0045 1110 0000 0046 9430
z dopiskiem „Wylęgarnia 2018”

4. Przyjmuję, że nieobecność na Konferencji lub zmiany w dokonanej rezerwacji nie upoważniają do roszczeń o zwrot wpłaty lub jej części.

NIP

.....
(podpis uczestnika)

.....
Dyrektor – kierownik jednostki